ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΣΤΟ ΛΕΥΚΟ ΟΙΚΟ

'Ο Κάρτερ εἶναι πρόεδρος τῶν "μικρῶν προσδοκιῶν,,

πιστεύουν οἱ περισσότεροι 'Αμερικανοί

ΔΙΕΨΕΥΣΕ ΤΙΣ ΠΟΛΛΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. 'Ο πρόεδρος Κάρτερ ἀπέτυχε σ' ἕνα φιλόδοξο στόχο του, νὰ συμπέσει δηλαδὴ ἡ πρώτη ἐπέτειος τῆς ἐκ μέρους του ἀναλήψεως τῆς προεδρίας μὲ μιὰν ἐρήνευση μετὰ ἐὰν Αἰγύπτου καὶ Ἰσραήλ, μὲ μιὰ διπλωματικὴ ἐπιτυχία δηλαδὴ ποὺ θὰ ἐθεωρεῖτο δικαίως σὰν καμπὴ στὶς ἐξελίξεις σ' αὐτὸν τὸν διεθνῶς κρίσιμο χῶρο.

Ο ἀρχηγὸς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου κίνησε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ τὰ καλύτερα στελέχη του καὶ διέθεσε ἄφθονα μέσα, κυρίως οἰκονομικά, γιὰ νὰ ἐκβιάσει μιὰ διέξοδο, ἀλλὰ δὲν τὸ πέτυχε. 'Ο πρόεδρος Σαντὰτ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Μπεγκίν, ἐγκατέλειψαν τοὺς ἐγκαλιασμούς, καὶ ἐα ναγύρισαν ἀμοιβαίως ἐπιθετικοὶ στὰ παλαιὰ ἀντίπαλα χαρακώματα. Καὶ ὁ πρόεδρος Κάρτερ, ὑλοποιώντας τὴν γνωστὴ ἀμερικανικὴ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, ἐα ναρχίζει ἀπὸ τὴν ἀρχή, πιέζοντας διακριτικὰ καὶ τὶς δύο πλευρὲς, ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἐπετεύχθη ὡς τώρα. 'Απὸ τὴν ἀνοικτὴ διπλωματία οἱ διαπραγματεύσεις πέρασαν στὴν κλειστὴ καὶ ἀθόρυβη, ἀλλὰ οἱ ἐλπίδες δὲν μεγάλωσαν. Κάποτε βέβαια θὰ ὑπάρξει εἰρήνη σ' αὐτὴ τὴν περιοχή, πότε ὅμως καὶ ὑπὸ ποιοὺς ὅρους, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ προφητευθεῖ. 'Εν δέχεται νὰ μὴν εἶναι κὰν ὁ Κάρτερ ἐκεῖνος, ποὺ θὰ καταγραφεῖ στὴν ἱστορία σὰν ὁ ἀρχιτέκτων αὐτῆς τῆς εἰρήνης.

Με αὐτὸν τὸν πρόλογο, σχολιαστὴς τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Κρίστιαν Σάϊανς Μόνιτορ» ἐπισκοπεῖ τὴν πρώτη φάση τῆς προεδρικῆς θητείας τοῦ Τζίμμυ Κάρτερ, γιὰ νὰ συνεχίσει μὲ τὴν ὑπογράμμιση τῆς διαπιστώσεως, ὅτι τὰ ἐκκρεμῆ διεθνῆ προβλήματα εἶναι τόσο πολύπλευρα, ὥστε ἡ λύση τους νὰ μὴν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ θέληση ἑνὸς μόνο ἡγέτη καὶ μάλιστα μὲ τὶς μέτριες ἱκανότητες τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου.

Εἶναι λοιπὸν ὁ Τζίμμυ Κάρτερ πρόεδρος τῶν μικρῶν ἐλπίδων καὶ τῶν μικρῶν προσδοκιῶν, καθὼς λέγεται καὶ γράφεται ἀπὸ φίλους καὶ ἀντιπάλους; Κάθε κατηγορηματικὴ ἀπάντηση εἶναι ἀναπόφευκτα παρακινδυνευμένη.

Σχετικὰ μὲ τὸν πρῶτο χρόνο τῆς Προεδρίας Κάρτερ ἡ ἀνάλυση ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι πολὺ διαφωτιστική;

Πέρασε ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ὁ «ἄνθρωπος χαμόγελο» ἐγκαταστάθηκε στὸν Λευκὸ Οἶκο. Τὴν ἐποχὴ ποὺ ἔκκινησε τὸν ἀγῶνα του γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ἦταν ἕνας σχεδὸν ἄγνωστος γιὰ τὶς δεκάδες ἑκατομμυρίων ψηφοφόρους τῆς χώρας του, ἦταν ὅμως τὸ «καινούργιο» ποὺ ἐπάνω του εἶχαν ἐναποθέσει ὅλες τὶς ἐλπίδες τους γιὰ ἀνάκτηση τοῦ χαμένου γοήτρου τῆς χώρας οἱ Ἀμερικανοὶ πολίτες.

Τὸ ἐρώτημα λοιπὸν εἶναι ἡ βλέπουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ τοῦ Τζίμμυ Κάρτερ οἱ ἁπλοῖ Ἀμερικανοί.

Σ' ὁλόκληρη τὴν ἔκταση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀκόμη ὑπάρχει σύγχυση ὅσον ἀφορᾶ τὸν πρόεδρο Κάρτερ καὶ τὸν δρόμο ποὺ ἀκολουθεῖ. Ἡ ἀληθινὴ προσωπικότητά του, οἱ προσωπικὲς ἱκανότητές του, τὸ τί μπορεῖ νὰ κάνει, εἶναι ἀκόμη ἄγνωστα πράγματα. Τὰ ἡγετικά του προσόντα εἶναι θέμα ποὺ γεννᾶει πολλὲς ἀντιβολίες.

»Οἱ Ἀμερικανοὶ θέλουν νὰ πιστεύουν — καὶ τὸ πιστεύουν γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιθυμία τους — ὅτι ὁ πρόεδρος Κάρτερ εἶναι ἐργατικός, ἔντιμος ἠθικὸς καὶ ἔξυπνος. Ἀλλὰ τὸν θεωροῦν "μὴ ἀποτελεσματικό». Αὐτὴ εἶναι μιὰ γνώμη ποὺ ἤδη γίνεται συνείδηση.

Ἕνας πρόεδρος χρειάζεται βέβαια, καιρὸ γιὰ ν' ἀποδείξει τὶ ἀξίζει. Ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς εἶναι πρόθυμος νὰ δώσει αὐτὸν τὸν καιρὸ στὸν Κάρτερ καὶ φυσικὰ τοῦ δίνει μαζὶ καὶ κάποια χρονικὰ ὅρια. Ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως Κάρτερ, ὅπως καὶ κάθε ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως στὸ παρελθόν, ἔχει πολὺ συχνὰ τὶς εὐκαιρίες νὰ ἀποδείξει τὴν ἀξία της καὶ πάντα ὑπῆρχε μιὰ μακρὰ χρονικὴ ἀνοχὴ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως, λόγω καὶ τῶν γενικότερων συνθηκῶν ὅπως διαμορφώνονται στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὸ ἐξωτερικό, τὰ χρονικὰ ὅρια δὲ μποροῦν νὰ παραταθοῦν ἐπὶ πολύ. Συμπερασματικά, λοιπὸν μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι τὸ 1978 θὰ εἶναι τὸ κρίσιμο ἔτος γιὰ τὸν Κάρτερ. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ πρόεδρος θὰ ἔχει ὅλα τὰ περιθώρια νὰ αὐξήσει τὴ δημοτικότητά του ἢ νὰ στρέψει τὴν κοινὴ γνώμη ἐναντίον του.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ

'Αλήθειες καὶ πλάνες σχετικὰ μὲ τὸ «γυμνὸ»

ΩΡΑΙΑ Η ΦΥΣΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΗ

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ. ('Ιδ. 'Υπ.). Καμμιὰ ἔνδειξη ὑποχωρήσεως τοῦ σεξουαλικοῦ καὶ τοῦ γυμνιστικοῦ κινήματος στὸν κόσμο δὲν παρατηρεῖται, αὐτὴ τὴ στιγμὴ τουλάχιστο κατὰ τὴν ἄποψη Αὐστραλῶν εἰδικῶν ποὺ παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξη τῶν ἀνθρωπίνων ἠθῶν. 'Αντίθετα, τὸ κίνημα ἀγκαλιάζει ὁλοένα πλατύτερες γεωγραφικὲς περιοχές, ἀνεπτυγμένες καὶ ὑπανάπτυκτες. Εἶναι χαρακτηριστικὸ μάλιστα ὅτι ἡ μεγαλύτερη ἀντίσταση συναντᾶται στὶς χῶρες ἐκεῖνες ποὺ βρίσκονται σὲ σχετικὰ ὑψηλὸ ἐπίπεδο ἀναπτύξεως, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἡ ἀλλαγὴ βαδίζει πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσή της.

«Τὸ κίνημα αὐτό, γράφει ὁ Αὐστραλὸς ἀνθρωπολόγος καὶ κοινωνιολόγος Ντὴν Σόμπερ, εἶναι μιὰ δραματικὴ ἀνάκρουση πρύμνας, μιὰ μαρτυρικὴ σχεδὸν προσπάθεια ἐπιστροφῆς στὴ φύση. Λέμε μαρτυρική, γιατὶ ἐκεῖνοι ποὺ μετέχουν σ' αὐτὸ τὸ κίνημα ἀναλαμβάνουν ὅλες τὶς πολλὲς καὶ ποικίλες συνέπειες, ἀπὸ τὴν ἁπλῆ κοινωνικὴ ἀντίδραση, τὴ συλλογικὴ καὶ ἀτομική, ἕως τοὺς νομίμους καὶ παράνομους διωγμούς. 'Ωστόσο, καμμιὰ δύναμη δὲ θὰ μπορέσει νὰ ἀνακόψει τὴν πορεία του. 'Η διαδρομὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τώρα περάσει σ' ἕναν ἄλλο κύκλο, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸ παρὰ νὰ ὁλοκληρωθεῖ. Καθὼς ὁλοκληρώθηκε ὁ πουριτανικὸς κύκλος, δηλαδὴ ἡ ἔνδυση, τοῦ ἀνθρώπου μὲ φορεσιές καὶ μὲ νόμους καὶ ἡ καταδίκη του σὲ μιὰν ἐγκράτεια ἀδύνατη καὶ ἀφύσικη, ἔτσι θὰ ὁλοκληρωθεῖ καὶ ὁ κύκλος τῆς ἐπιστροφῆς».

«Ἐμεῖς οἱ Αὐστραλοὶ ἐπιστήμονες, ποὺ ζοῦμε σὲ μιὰν ἀχανῆ χώρα, ἡ ὁποία δὲν καταβροχθίστηκε ἀκόμα καὶ δὲν πρόκειται νὰ καταβροχθισθεῖ ἀπὸ τὸ σύγχρονο πολιτισμό, ξέρουμε, ποιὲς εἶναι οἱ στενές, οἱ ἀκατάλυτες συγγένειες ἀνάμεσα στὴ φυσικὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀνθρώπινη, στὴν πολιτισμένη μορφὴ της. 'Αχανεῖς ἐκτάσεις γῆς πάνω ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα σχεδόν, βρίσκονται κάτω ἀπὸ τοὺς ἄναρχους φυσικοὺς νόμους. 'Η ζωὴ ἀκολουθεῖ τὴν προαιώνια πορεία της καὶ ὁ Πάτρικ Χουάϊτ τὴν ἔχει περιγράψει λαμπρὰ στὸ βιβλίο του «Τὸ Δένδρο τοῦ 'Ανθρώπου», γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχει τιμηθεῖ μὲ τὸ βραβεῖο Νόμπελ. Σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο ὁ ἄνθρωπος μπολιάζεται καὶ μπολιάζεται μὲ μιὰν ἄγονη περιοχή, ὅπου τὰ πάντα ἐρωτεύονται τραγουδοῦν, κλαῖνε, γυμνὰ ἀπὸ κάθε τεχνητὸ στοιχεῖο. 'Ο ἴδιος αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ Στὰν Πάρκερ, ξαναγυρίζει κάθε τόσο στὴν ἀρχέγονη κατάσταση καὶ τότε ἀναγνωρίζει τὸν καλύτερο ἑαυτό του. «"Οταν δουλεύω γυμνός, λέει, ἀνάμεσα στὰ γυμνὰ ζῶα, αἰσθάνομαι πιὸ γεμᾶτος, πιὸ ἄγνὸς ἀπέναντι σὲ κεῖνον ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν ὁ Δημιουργός. "Οταν βάζω τὰ καλά μου γιὰ νὰ κατεβῶ στὴν πόλη, τότε νοιώθω πὼς ντύνομαι τὴν ἴδια τὴ δυστυχία». 'Η δυστυχία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσή του ἀπὸ τὴ φύση.

ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΙΚΗ Η ΚΙΝΗΣΗ

«'Η πρώτη μορφὴ τῆς ζωῆς, συνεχίζει ὁ δρ. Ντὴν Σόμπερ, δὲν ἦταν βεβαίως ἡ ἀνθρώπινη, ἀλλὰ ἡ ζωώδης. 'Απὸ τὴν μονοκύτταρη περάσαμε στὴν πολυκύτταρη, ὕστερα σὲ ζωϊκοὺς μηχανισμοὺς, πιὸ ἐξελιγμένους καὶ πιὸ περίπλοκους. Φτάσαμε στὸν πίθηκο, περάσαμε στὸν ἄνθρωπο, δίχως αὐτὸ νὰ σημαίνει ἀναγκαστικά, πὼς ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ τὸν πίθηκο στάδιο. Πάντοτε, ὅμως, ὁ ἄνθρωπος, μολονότι προχωροῦσε πρὸς τὰ ἔμπρός, μολονότι ἐξελισσόταν, κατεχόταν ἀπὸ τὴν νοσταλγία τῆς ἐπιστροφῆς. 'Ερωτευόταν καθὼς τὰ ζῶα καὶ τὰ πουλιά, τραγουδοῦσε καθὼς τὰ ζῶα καὶ τὰ πουλιά, χόρευε καὶ ἐπιδεικνύοταν καθὼς τὰ ζῶα καὶ τὰ πουλιά. 'Ακόμα καὶ σήμερα στὸ μέχρι τώρα κατακόρυφο τοῦ ἐκπολιτισμοῦ ὁ ἔρωτας τείνει νὰ ἐπιστρέψει στὶς παμπάλαιες μορφὲς του, ἀπαλλαγμένος ἀπὸ κάθε νόμο, τὸ τραγούδι στὶς πρῶτες πηγές του ὁ χορὸς ἐπίσης, ἡ κίνηση. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν παλινδρομικὴ κίνηση πρέπει νὰ ἐνταχθεῖ καὶ τὸ θέατρο τοῦ γυμνοῦ καὶ τὸ γυμνιστικὸ κίνημα καὶ τὸ μονότονο τραγούδι ποὺ ἀκοῦμε ἀκόμα στὶς ἀπάτητες ζοῦγκλες».

"Ενας Αὐστραλὸς σκηνοθέτης, θεάτρου γυμνοῦ, ὁ Σάμ "Ασβαλντ ποὺ ἔχει ὑποστεῖ τὰ πάνδεινα ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστὲς τοῦ νόμου, λέει γιὰ τὴν τέχνη του: «'Ιερουργία στὴ μητέρα φύση, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔχουμε παρὰ φύση ξεκοπεῖ ἀναπαράσταση τῶν κανόνων τῆς φύσης, τῆς γυμναστικῆς τῶν πλασμάτων, ποὺ δὲν παραμορφώθηκαν ἀπὸ τὴν σύγχρονη ζωή, τῆς ἀλληλοπροσεγγίσεως τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων κατὰ τὸν τρόπο ποὺ προσεγγίζονται τὰ φυσικὰ ὄντα. Τὸ θέατρό μας εἶναι γυμναστικὴ καὶ κίνηση φυσική, ἐπαφὴ φυσική, ἀναπνοὴ φυσική, ἐπιδίωξη φυσική, δίχως ὑστεροβουλία, μὲ ἐπιβολὴ τοῦ ὡραίου καὶ τοῦ ἁπλοῦ. 'Ο σύγχρονος ἄνθρωπος, ὅμως, ἄλλως φρονεῖ καὶ καταδιώκει τὴν κίνησή μας. Εἴτε δὲν μποροῦμε νὰ ἐργασθοῦμε, εἴτε ἐργαζόμαστε σὲ αὐστηρὴ φρούρηση, σὲ ἕνα εἶδος καραντίνας. 'Η ἠθικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἀντίληψη τοῦ ἀνθρώπου ἔχει διαστραφεῖ, ἔχει πονηρέψει καὶ αὐτὸ γιατὶ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴ φύση».

Μιὰ χορεύτρια ἀπὸ τὶς πιὸ γνωστές, ἡ Λίλιαν "Αρντελιγκ, παραπονιέται, διότι δὲν τὴν ἀφήνουν νὰ μεταδώσει σὲ πλατύτερα στρώματα τὸ αἰώνιο μήνυμα τῆς φύσης. «Γεννιόμαστε γυμνοί, λέει ἄρα αὐτὴ εἶναι ἡ φυσική μας ἀποστολή. Δὲν ὑπάρχει τίποτα πιὸ μαγευτικό, τίποτα πιὸ ποιητικὸ ἀπὸ ἕναν γυμνιστικὸ χορό, ποὺ θεοποιεῖ τὴ φύση. 'Ο πολὺς κόσμος ἀρέσκεται νὰ μᾶς βλέπει, ἀλλὰ ταυτόχρονα μᾶς ἀποδοκιμάζει καὶ μᾶς καταδιώκει. "Οταν χορεύω γυμνή, τὸ ξέρω, ὅτι κάθε γυναίκα θὰ ἤθελε τὸ ἴδιο γιὰ τὸν ἑαυτό της καὶ κάθε ἄνδρας τὸ ἴδιο γιὰ κάθε γυναίκα. Τί ἄλλο ὅμως εἶναι αὐτὸ ἀπὸ τὴ φωνὴ τῆς φύσης;».

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΧΑΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ

Καὶ ἡ ἐπιστήμη; Αὐτὴ ποὺ ἔδωσε στὸν ἄνθρωπο τόσα καὶ τόσα ἀγαθά, καὶ κυρίως τὴν μακρότερη διάρκεια ζωῆς; Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ συνδυασθεῖ αὐτὴ ἡ ἐπιστροφὴ στὴ φύση, δίχως τὴν ἀκάθεκτη πορεία μακριὰ ἀπὸ τὴ φύση, τουλάχιστο σὲ περιορισμένους τομεῖς;

«Τὸ θέμα, λέει ὁ δρ Στὴβ Ντήρεμπεργκ, βιολόγος καὶ συγγραφέας, δὲν εἶναι νὰ συντρίψουμε κάθε κίνημα ἐπιστροφῆς στὴ φύση, ἀλλὰ νὰ τὸ χαλιναγωγήσουμε καὶ νὰ τὸ κρατήσουμε κάτω ἀπὸ ἔλεγχο, διότι ἡ φύση δὲν εἶναι μόνο ποίηση, ἀλλὰ καὶ ἀγριότητα, ζωὴ ἀλλὰ καὶ θάνατος, ὀμορφιὰ ἀλλὰ καὶ ἀσκήμια. Εἶναι ἁπλοϊκὴ ἡ ἀντίληψη ἐκείνη ποὺ λανσάρουν οἱ ἄνθρωποι τῆς ὑψηλῆς κουλτούρας, ὅτι τάχα μὲ τὴν ἐπιστροφὴ στὴ φύση, θὰ ἐξαλειφόταν κάθε ἀδικία, κάθε δυστυχία καὶ κάθε ἀσκήμια. "Εχω κάνει μελέτες στὴ ζωὴ τῶν πρωτογόνων φυλῶν ποὺ ζοῦσαν μέχρι πρὶν λίγα χρόνια, σὲ ἐρημες περιοχὲς τῆς Αὐστραλίας καὶ ποὺ τώρα ἔχουν ἐξαφανιστεῖ ἢ περιοριστεῖ σὲ μερικὲς μικροκοινότητες, περισσότερο πειραματικὲς καὶ καθόλου ἐλεύθερες. Καὶ γνωρίζω ἀπὸ προσωπικὴ ἀντίληψη, καὶ πόση ποίηση ὑπάρχει στὴ ζωὴ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ πόσο μαρτύριο. 'Η ζωὴ εἶναι καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἴδιο πολύτιμη ὅπως καὶ σὲ μᾶς, καὶ ὁ θάνατος τὸ ἴδιο τρομερὸς ὅσο καὶ σὲ μᾶς. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι σὲ κείνους ὁ θάνατος βρίσκεται σὲ κάθε στιγμὴ ἐπὶ θύραις. Στὰ τρία παιδιά, τὰ δύο δὲν προφταίνουν νὰ ἀπολαύσουν τὰ ἀγαθὰ τῆς μητέρας φύσης, γιατὶ πεθαίνουν ἀπὸ τὶς ἀρρώστειες ἢ ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν, ποὺ εἶναι τέκνα τῆς φύσης».

»"Οταν ἀκούω μουσικὴ ἀπὸ ἐκείνη ποὺ χαρακτηρίζεται σὰν σύγχρονη, λέει ὁ ἴδιος, διακρίνω τὶς ἁρμονίες ποὺ μᾶς δίνει ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴν φύση, ἡ φοβερὴ ἔρημος, τὸ ἀπρόσιτο δάσος, ἡ ἔναστρη νύχτα, ἡ θάλασσα, γαλήνια ἢ μαινόμενη, τὰ σύννεφα, ἡ βροχή, ἡ πυρκαϊά, ἡ πλήμμυρα. Πράγματι, ὑπάρχει πολλὴ φύση σ' αὐτὴ τὴ μουσική. Εἶναι κάτι σὰν ζωντανὸς σύνδεσμος. 'Ο Πάτρικ Οὐάϊτ δίνει στὸ βιβλίο του ὅλο τὸ ἔπος καὶ τὸ κάλλος τῆς φύσεως, σὲ σχέση μὲ τὸν ἄνθρωπο καὶ προσπαθεῖ νὰ βρεῖ τὴν χρυσῆ τομὴ πάνω στὴν ὁποία, νὰ στηθῆ ἡ ζωὴ τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Συμβιβασμὸς μὲ τὴ φύση, ἀλλὰ ὄχι παράδοσή του στὴ φύση. Γιατὶ ἡ φύση, ἡ ἀπρόσωπη, εἶναι ὡραία, ἀλλὰ καὶ ἀδίστακτη καὶ ἀδυσώπητη».

'Η θέση τῆς ἐκκλησίας βέβαια, εἶναι γνωστή. Κάθε ἐκκλησίας. 'Η θεμιτὴ γυμνότητα γιὰ τὴν ἐκκλησία εἶναι ἡ γυμνότητα τῆς ψυχῆς καὶ ὄχι τοῦ σώματος, ποὺ εἶναι ἡ κατοικία τῶν δαιμόνων. 'Η φύση ὅμως δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ψυχή. Δὲν τὴν ξεχωρίζει ἀπὸ τὸ σῶμα, δὲν τὴν νοεῖ δίχως τὸ σῶμα. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ γυρίσουν στὴ φύση, θέλουν νὰ γυρίσουν ψυχῆ τε καὶ σώματι, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν. 'Ακόμα καὶ οἱ ἴδιοι τὸ βλέπουν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ἀπαρνηθοῦν ὁλοκληρωτικὰ τὸν τρόπο ζωῆς ποὺ δημιούργησε στὴν πορεία του ὁ ἄνθρωπος.

«Θὰ δεχόμουνα τὸ γυμνό, λέει ὁ καθολικὸς ἐπίσκοπος Σάμουελ Κάντολ, ἂν δὲν ἦταν ἕνα μέσο γιὰ ἐπιδίωξη ἀπολαύσεων. Θὰ τὸ δεχόμουνα σὰν αὐτοσκοπό. Γυμνὴ ἀλήθεια, γυμνὴ ἀρετή, γυμνὸς ἄνθρωπος. "Αν ὁ ἄνθρωπος, μποροῦσε νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὶς ἔμφυτες κακίες του, ἀπαλλασσόμενος ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του, πρῶτος θὰ χειροκροτοῦσα τὴ γύμνια. Τὸ κακὸ εἶναι πὼς αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸ. Τὸ ἔχουμε δοκιμάσει στὴν πράξη. 'Εμεῖς οἱ Αὐστραλοὶ ξέρουμε ἀπὸ ζοῦγκλες, ὅπου δεσπόζουν οἱ φυσικοὶ νόμοι. Καὶ ξέρουμε πόσο ὡραία, ἀλλὰ καὶ πόσο ἔντρομη εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ζώων σ' αὐτὲς τὶς περιοχές. 'Η παγίδα τοῦ ὁλέθρου εἶναι στημένη κάτω ἀπὸ τὴ μαγεία τῆς φυσικῆς ὀμορφιᾶς».

Καὶ ἕνας διάσημος ζωγράφος, ὁ Χάρολντ Τζαίημσον, λέει:

«Τὸ γυμνὸ εἶναι ἀνέφικτο σὰν μιὰ αἰώνια πραγματικότητα. Γιὰ νὰ ὑπάρξει ἀπόλυτο γυμνὸ πρέπει νὰ καταργηθεῖ τὸ κρύο, ὁ πύρινος καύσωνας, ἡ ἀσκήμια. Γιὰ νὰ ὑπάρξει ἀπόλυτο γυμνό, πρέπει νὰ καταργηθεῖ ἡ ὀμορφιά! Τὸ γυμνὸ δὲν μπορεῖ νὰ πλεονάσει. Θὰ γίνει στὸ τέλος ἀποκρουστικό. Εἶναι τὸ χρυσάφι τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ χρυσάφι δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι σπάνιο. Ζωγραφίζω γυμνὰ εἴδωλα νέα κορίτσια, ξέρω ὅμως τί θὰ ἐπακολουθοῦσε ἂν γινόταν νὰ γενικευθεῖ αὐτό. Τὸ σύμπαν, θὰ καλυπτόταν ἀπὸ ναυτία».

Συμπέρασμα: Δὲν ὑπάρχει ὁδὸς πρὸς τὰ πίσω, σὲ μαζικὴ κλίμακα. 'Ο ἄνθρωπος θὰ προχωρεῖ, ἀλλὰ δὲν θὰ παύει νὰ στρέφει τὸ βλέμμα πρὸς τὰ πίσω, γιατὶ πίσω, στοὺς αἰῶνες ποὺ φεύγουν, ὑπάρχουν τὰ χνάρια του καὶ οἱ ρίζες του.

Δειλὲς πρωτοβουλίες στὴν Τσεχοσλοβακία

Γιὰ ἄνοιγμα πρὸς τὴ Δύση

ΠΡΑΓΑ. "Επειτα ἀπὸ τὴν 10η τῆ ἀπομόνωσιν τὴν ὁποίαν τῆς ἐπέβαλε τὸ 1968 ἡ εἰσβολὴ τῶν χωρῶν τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας μὲ τὴν βιαίαν καταστολὴν τῆς "Ανοίξεως τῆς Πράγας», ἤτοι τῆς πολιτικῆς ἑνὸς σχετικοῦ φιλελευθερισμοῦ μὲ ἔν ἄνοιγμα πρὸς συνεργασίαν μὲ τὴν Δύσιν, ἡ Τσεχοσλοβακία κάμνει πάλιν, τελευταία τώρα ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας τοῦ κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ, τὰ πρῶτα δειλὰ βήματα προσεγγίσεως τῆς Δύσεως, διὰ νὰ ἐπωφεληθῆ καὶ αὐτὴ τῶν διαθεσίμων δυτικῶν κεφαλαίων καὶ τῆς ἀνεπτυγμένης δυτικῆς τεχνικῆς. 'Ιδοὺ ποῖα εἶναι τὰ ἀνοίγματα.

Περὶ τὸ τέλος τῆς ἀνοίξεως ἢ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους, πιθανῶς τὸν Ἰούνιον, ὁ Γκούσταβ Χούσακ, Πρόεδρος καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, θὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, τὴν πρώτην χώραν τῆς Δύσεως, τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτεται κατὰ τὴν δεκαετῆ παραμονήν του εἰς τὴν ἐξουσίαν. Τὸν Δεκέμβριον, ὁ πρωθυπουργὸς Λουμπομίρ Στρουγκαλ, ἔκαμε τὴν πρώτην του ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Δύσιν, μεταβὰς εἰς τὴν Αὐστρίαν.

Τὸν παρελθόντα Αὔγουστον, ἡ Τσεχοσλοβακικὴ κυβέρνησις ὑπέγραψε μεθ' ἑνὸς κονσόρτσιουμ ἐκ Δυτικῶν Τραπεζῶν, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν τέσσαρες 'Αμερικανικαὶ Τράπεζαι, τὴν σύνοψιν δανείου. Ταυτοχρόνως, εἰς τὴν χώραν ἐσημειώθη μία ἀπότομος αὔξησις τῶν εἰσαγωγῶν Δυτικῆς τεχνολογίας, ἰδίως ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, τὴν μεγαλυτέραν ἐμπορικὴν ἑταῖρόν της.

Κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας, Τσεχοσλοβάκοι καὶ 'Αμερικανοί, διπλωμάται θὰ ἐπαναρχίσουν, ὡς ἐλπίζουν, τὰς συνομιλίας ἐπὶ τοῦ λίαν ἀκανθώδους θέματος τῶν ἀποζημιώσεων τῶν 'Αμερικανῶν ὑπηκόων, τῶν ὁποίων ἡ Τσεχοσλοβακία ἔχει κατάσχει, τὰς περιουσίας καὶ τὴν ἐπιστροφήν, ὑπὸ τῆς 'Αμερικανικῆς κυβερνήσεως, τῶν μεγάλων ἀποθεμάτων Τσεχοσλοβακικοῦ χρυσοῦ τὰ ὁποῖα κατακρατοῦν αἱ ΗΠΑ ἀπὸ τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

'Ο ἀμεσώτερος λόγος τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ τούτου ἀνοίγματος πρὸς τὴν Δύσιν εἶναι, ὡς φαίνεται ἡ οἰκονομικὴ ἀπόγνωσις εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθει ἡ Τσεχοσλοβακία.

Κατὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ Πολέμου, ἡ Τσεχοσλοβακία εἶχεν, ἴσως, τὴν πλέον προηγμένην καὶ πλέον ἀνέπαφον βιομηχανίαν τῆς 'Ανατολικῆς καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὴν τελευταίαν ὅμως, τριακονταετίαν, οὐδεὶς ἐκσυγχρονισμὸς ἐπῆλθεν εἰς τὴν Τσεχοσλοβακικὴν βιομηχανίαν. Σήμερον ἡ βιομηχανία τῆς χώρας εἶναι πεπαλαιωμένη ἢ καθυστερημένη. 'Η παραγωγή της δὲν εἶναι συναγωνίσιμος εἰς τὰς Δυτικὰς ἀγοράς, οὐδὲ δύναται νὰ ἱκανοποιήση τοὺς ἐντοπίους καταναλωτάς, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἔχει πολιτικὰς ἐπιπτώσεις. 'Ως ἀνεκοίνωσεν ἡ Κρατικὴ 'Επιτροπὴ Προγραμματισμοῦ, τὰ 40% τῆς ἐντοπίας βιομηχανίας θὰ πρέπει μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος πενταετοῦς σχεδίου, ἤτοι τῶ 1980, νὰ ἀντικατασταθῆ ἢ νὰ ἐκσυγχρονισθῆ. Πρὸς τοῦτο θὰ ἀπαιτηθοῦν τουλάχιστον 2 δισεκατομμύρια δολλάρια διὰ τὴν εἰσαγωγὴν βιομηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τεχνολογίας ἀπὸ τὴν Δύσιν.

"Εν ἐμπόδιον διὰ τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν ὑπῆρξεν ἕως τώρα, ὁ ἄκρως συντηρητικὸς χαρακτὴρ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς ἡγεσίας, ἡ ὁποία ἀρνεῖται νὰ λάβη ἐξωτερικὰ δάνεια. Η στάσις της εἶναι ἀνάλογος μὲ ἐκείνην τοῦ Γκομούλκα, ἄλλοτε ἀρχηγοῦ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Πολωνίας, ὁ ὁποῖος ἐπίστευεν ὅτι δὲν πρέπει κανεὶς νὰ συνάπτη δάνειον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἤδη τὰ χρήματα διὰ νὰ τὸ ἐξοφλήση. Εἰς τὴν Πολωνίαν ἡ κατάστασις αὐτὴ ἤλλαξε μετὰ τὸ 1970 ὅταν τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος ἀνέλαβεν ὁ νῦν ἀρχηγὸς Γκιέρεκ. "Εκτοτε ἡ Πολωνία κατέστη τὸ περισσότερον χρεωμένον κράτος τῆς Εὐρώπης. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι ἡγέται δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τῆς Πολωνίας λέγουν δὲ ὅτι δὲν προτίθενται νὰ λάβουν δάνειον ἀπὸ καμμίαν χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐξαγάγουν τὰ προϊόντα των.

'Η ἀνάγκη χρημάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἀποκτήσουν ἐφ' ὅσον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τοὺς ἐπιστρέψου